

lovbestemt pligt til at lade deres aktier indløse efter anmodning fra moderselskabet, hvis minoriteten udgør mindre end 10 pct. af datterselskabets selskabskapital eller en tilsvarende del af stemmerne. På baggrund af et opstået behov for mere indgående regler, dels til løsning af en del praktiske problemer, dels til sikring af minoritetsdeltagernes rettigheder, foreslås bestemmelsen udbygget til de foreslåede §§ 20 b og c, der til dels har den svenske aktieselskabslovs tilsvarende bestemmelser som forbillede.

Forslagets § 20 d om moderselskabers indløsningspligt svarer til AL § 139, stk. 3, og er et naturligt modstykke til reglerne om indløsningsret i §§ 20 b og 20 c.

2. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 20 a

Henvisningen til forslaget § 19 indebærer bl.a., at vedtægtsbestemmelser, der fastsætter beregningsgrundlaget for indløsningsbøbet, kan tilsidesættes ved dom, såfremt sådanne bestemmelser måtte føre til et åbenbart urimeligt resultat, jfr. i øvrigt forslags nr. 13-15.

Til § 20 b

Bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., svarer med redaktionelle ændringer til AL § 139, stk. 2, 1. pkt.

Henvisningen i stk. 1, 2. pkt., til reglerne for indkaldelse til generalforsamling skal forstås således, at kravene om indkaldelse kan variere, jfr. AL § 73 og ApSL § 54. I tilfælde, hvor aktier kan lyde på ihændeoveren, skal indkaldelse således ske offentligt.

Ordlyden i stk. 1 indebærer i øvrigt, at indløsningspligten ikke kan begrænses til kun at omfatte en del af minoritetsaktionærerne.

Bestemmelsens stk. 2 opstiller visse krav til indkaldelsens indhold, herunder at den nærmere fremgangsmåde for indløsningskursens fastsættelse skal være oplyst. De foreslåede regler om vurdering ved skønsmænd svarer til AL § 136, jfr. AL § 139, stk. 2, samt forslaget nr. 14 (§ 19, stk. 2).

I stk. 3 foreslås der indført en regel om, at en højere vurdering foretaget af skønsmænd eller retten på grundlag af kritik rejst af en minoritetsaktionær også har gyldighed i forhold til de øvrige minoritetsaktionærer. Reglen er en konsekvens af forslags stk. 1, jfr. ovenfor, idet den af skønsmændene én gang fastsatte indløsningskurs bør være den samme for samtlige aktier, der jo alle indløses på samme tidspunkt. Vurderingen har dog

kun gyldighed for hele minoritetsgruppen i det omfang, aktierne tilhører samme aktieklasser. Er der flere aktieklasser, skal der ske særskilt vurdering, og hver vurdering har kun gyldighed inden for den pågældende klasse. Der foreslås endvidere indført forskrifter for fordelingen af omkostningerne ved vurderingen. Disse omkostninger bæres af moderselskabet, medmindre den ret, der har udmeldt skønsmændene, finder særlige grunde for et andet resultat. Omkostningerne ville f.eks. kunne pålægges de minoritetsaktionærer, der har anmodet om udmeldelse af skønsmændene, såfremt deres kritik af den af selskabernes bestyrelser fastsatte indløsningskurs har været ganske uberettiget.

Til § 20 c

Den foreslåede bestemmelse regulerer den nærmere fremgangsmåde, når ikke alle aktier eller anparter er overdraget til moderselskabet inden 4 ugers fristens udløb. Overfor indehavere af aktiebrevne nødvendiggør indløsningens gennemførelse regler, der svarer til aktieselskabslovens § 24, stk. 3, om mortifikation. Indkaldelsesfristen er dog foreslået forlænget under hensyn til, at minoritetsaktionærerne ikke gennem vedtægtsbestemmelser eller ved påtegning på aktiebrevet er blevet gjort opmærksom på muligheden for indløsning. Ifølge bestemmelsen skal indehaverne indkaldes med et varsel på mindst 3 måneder ved bekendtgørelse i Statstidende. Af hensyn til erhververe af aktier, som er omsætningspapirer, skal der for sådanne papirer fastsættes et varsel på ikke mindre end 6 måneder. I større anpartsselskaber kan det forekomme, at det ikke gennem opfordringen efter § 20 b har været muligt at opnå kontakt med samtlige anpartshavere, og det findes derfor hensigtsmæssigt at lade § 20 c, finde anvendelse også overfor anpartshavere.

Ifølge stk. 2 skal bekendtgørelsen redegøre for vilkårene og vurderingsgrundlaget for indløsningen samt oplyse om adgangen til at forlange skønsmand udmeldt, såfremt skønsmandsvurdering ikke foreligger, og om muligheden for anke. Henvisningen til § 20 b, stk. 2, og derigennem til § 19, stk. 2, indebærer endvidere, at det i bekendtgørelsen skal oplyses, om en eventuel skønsmandsafgørelse er blevet indbragt for retten, og udfaldet af sagen skal oplyses, såfremt dom foreligger. Af hensyn til den i forslaget nr. 14 fastsatte 3 måneders frist for sagsanlæg og til de frister, der i almindelighed gælder ved indbringelse af en domstolsafgørelse for en højere instans, skal datoen for evt. skønsmandsvurdering og en afgørelse på grundlag heraf